

allerede i Fjor. Naar man ikke gjorde det, men kun reducerede det med $\frac{1}{3}$, var det af Hensyn til, at man gerne vilde berøve Tjenestemændene saa lidt som paa nogen Maade muligt, og naar jeg gik til Forslaget om den Reduktion, som jeg foreslog i Aar, ja, saa var det ogsaa, fordi jeg vilde holde mig indenfor det mindst mulige, og saa snart det viste sig ved Dyrtidstillæggets Nedsættelse, at jeg kunde gaa endnu lavere, saa gjorde jeg det; jeg havde under Forhandlingerne med Tjenestemændene været villig til at gaa endnu længere ned. Altsaa, man vil gerne tage det Hensyn, man kan, til Tjenestemændene, men ifølge Konjunkturtillæggets Forudsætninger havde der været en Berettigelse til fuldstændig at lade det bortfalde.

Ejsing: Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) mente — det mente ogsaa det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) —, at Bestemmelsen om, at Forslaget skal gælde for to Aar, strider imod Forhandlingsretten. Det kan jeg ikke erkende, og jeg skal henvise til § 27 i Tjenestemandsloven, hvor der staar, at „naar nye Lønningslove træder i Kraft, bortfalder ethvert Krav, der støttes paa ældre om de paagældende Tjenestemænds Vederlag af Statskassen give Love og lignende Bestemmelser“. Dette Afsnit om Konjunkturtillæget maa jo forandres hvert Aar og bliver altsaa forandret, netop i Overensstemmelse med § 27. Da vi har Lov til at forandre det, maa vi ogsaa have Lov til at sætte „to Aar“ i Stedet for, at der tidligere har staaet „et Aar“.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds sagde, at Portører og lignende Tjenestemænd her i København havde 3 000 Kr. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Stedtil læget kan det ærede Medlem ikke have regnet med, thi saa vilde Lønnen blive 3 500 Kr., men det er nu mindre væsentligt.

Maa jeg ikke overfor det ærede 18de tingvalgte Medlem gøre opmærksom paa, at der netop i Lønningskommissionens Betænkning stod: „Da det imidlertid maa anerkendes, at den Mulighed er til Stede, at der kan indtræde nedadgaende Konjunkturer, ledsaget af en Sænkning af den almindelige Velstand eller af Nedgang i de private Erhvervs Lønninger, selv om Priserne paa Livsfornødenheder ikke (eller dog kun i mindre Grad) gaar tilbage fra den nuværende Højde, fandt Kommissionen at burde foreslaa et Lønssystem, der i dobbelt Forstand er foranderligt, idet det tager Sigte baade paa

Prisbevægelsen (Dyrtidstillæget) og paa Velstandsmomentet (Konjunkturtillæget)“. Denne Betænkning maa jeg antage ogsaa har været tilstillet den daværende Finansminister, som altsaa har haft Lejlighed til at se den og derfor ikke kan sige, at Ministeren ikke var i mindste Maade bekendt med, hvad man forstod ved Konjunkturtillæget.

Piper: Naar jeg har begæret Ordet, er det udelukkende af Hensyn til en Bemærkning, der faldt fra det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes). Det ærede Medlem sagde, at det Parti, jeg tilhører, havde svigtet Tjenestemændene. Man skal aldrig lade Solen gaa ned uden at forsøge at berigtige, hvad der er fremsat af Urigtigheder, og jeg vil derfor have Lov til at sige, at vi har ingen Sinde lovet at følge Tjenestemændene i tykt og tyndt, men vi har lovet at støtte dem saa langt, som gør ligt var. Vi har arbejdet for at skabe saa lille en Nedgang for dem, som det var muligt under de givne Forhold, men vi har ikke lovet ensidigt at følge Tjenestemændene. Vi er jo ikke Tjenestemandsrepræsentanter, vi er Repræsentanter for hele den Befolkning, som har valgt os. Dette ønsker jeg at slaa fast, for at denne Urigtighed ikke skal brede sig videre.

Dahl: Den ærede Ordfører for Venstre mente, at jeg havde taget fejl, da jeg opgav Lønnen for Portører og Postbude og lignende, altsaa den store Del af Tjenestemændene her i København, til godt 3 000 Kr., alle Tillæg iberegnet. Jeg sagde udtrykkelig: godt 3 000 Kr. De nøjagtige Tal er, at Begyndelseslønnen for disse plus alle Tillæg, ogsaa Stedtillæg, i København er 3 150 Kr., og Slutlønnen er 3 600 Kr., saa jeg er vistnok nogenlunde i min Ret, naar jeg, idet jeg tager dem alle sammen, siger: godt 3 000 Kr., det vil altsaa sige fra 3 150 til 3 600 Kr.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidigt Kriseværn for Produktion af Cigarer, Cigarillos og Fodtøj.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 997).